

אומרו מיינע / משה־לייב האַלפערן

עברית : ישראלה בקר

ווער קען די שיינקייט פֿון א ים פֿאַרשטיין?
ווער קען די שיין פֿון דינע אויגן זען?
און ניט צעריסן ווערן זאָל זיין האַרץ פֿאַר פֿרייד,
און ניט צעריסן ווערן זאָל זיין האַרץ פֿאַר לייד —
דו, אומרו מיינע, דו.

פֿאַר וואָס בענק איך אזוי נאָך דיר, אַ זאָג,
עס גייט דאָך ניט אוועק א נאכט, א טאָג,
און נאָר איך טראַכט פֿון דיר, און נאָר איך טרוים פֿון דיר, —
פֿון דיר, פֿון דיר, דו לעבן מיינס, דו האַרץ אין מיר.
דו, אומרו מיינע, דו.

ניו־יאָרק, 1919

(פֿון אין ניו־יאָרק)

אי־שקט שְׁלִי / משה־לייב הלפֿרן

עברית : ישראלה בקר

מי זֶה יָכוֹל לַתְּפֹשׁ אֶת מְלוֹא יָפְיוֹ שֶׁל יָם?
לְרֹאוֹת אֶת זֶהר מִבֶּטֶן הַחֶם?
מִבְּלִי שְׂתִתְּפַקֵּעַ לְבוֹ מְאֹשֶׁר רַב,
מִבְּלִי שְׂתִתְּפַקֵּעַ לְבוֹ מִסּוּרִיו —
אַתָּה, אִי־שְׁקֵט מִבְּרַךְ שְׁלִי.

מִדּוּעַ זֶה אֵלֶיךָ כֹּה נִכְסֵף, אִמְרִי,
הָרִי אֵין יוֹם, אֵין לִילָה שְׁעוֹבָרִים,
חוֹשֵׁב עֲלֶיךָ רַק, עֲלֶיךָ רַק חוֹלֵם, —
כִּי אַתָּה חַי, כִּי אַתָּה הַלֵּב שְׁבִי הוֹלֵם.
אַתָּה, אִי־שְׁקֵט מִבְּרַךְ שְׁלִי.

תל־אביב, נובמבר 2025